

Tjenestemænd, var den førstnævnte ikke mere end 6—11 pCt. af Lønningerne, medens den sidstnævnte udgjorde 16—20 pCt. af Lønningerne. Man vil se, at det var langt mindre, disse Folk fik, end de andre noget bedre stillede Tjenestemænd. Sagen har været fremme i de sidste Rigsdags-samlinger, og det er blevet fremdraget fra Socialdemokratiets Side, at der burde gøres noget for disse meget talrige Tjenestemænd. Nu er der fra den højtærede Ministers Side stillet dette Ændringsforslag, som gaar ud paa at hæve Lønningerne for Løngruppe B med i alt et Beløb af 171,780 Kr. Det kan synes at være et meget stort Beløb, og det er det jo ogsaa. Men naar vi husker paa, at der er 2,500 om at dele det, bliver det jo ikke saa forfærdelig meget, der kan gives til hver enkelt af dette Beløb.

Mange af disse Tjenestemænd staa lavest i Lønning, men højest i Arbejdstid. En meget talrig Klasse af Løngruppe B er Ledvogterne, og deres Lønning er mellem 2 og 3 Kr. daglig. De er delt i ikke mindre end 15 forskellige Lønsatser, der altsaa bevæger sig mellem 2 og 3 Kr. Jeg forstaaer nu ikke, hvorfor der skal være saa forfærdelig mange Lønsatser, altsaa ikke mindre end 15. Men naar vi saa ser, hvorledes Personalet er fordelt paa disse forskellige Lønsatser, viser det sig, at lidt mere end Halvdelen, nemlig 310 af 600, staaer paa de to laveste Lønningssatser, som er 2 Kr. og 2 Kr. 10 Ø., og 186 staaer paa den allerlaveste Lønsats, nemlig 2 Kr. Ser vi, hvor mange der staaer paa den højeste Lønsats, nemlig 3 Kr. om Dagen, er det siger og skriver 13 Mand af 600, saa denne øverste Lønsats er nærmest en Slags Pynt, en Topfigur paa det hele, som ikke har overordentlig meget at sige for Ledvogterstanden i det hele taget. Jeg sagde, at naar vi ser paa deres Arbejdstid, er de absolut Nr. 1 blandt Tjenestemændene, ja jeg vil sige vistnok af alle Arbejdere her i vort Land. Det er meget sjældent hos Ledvogterne at finde en Arbejdstid paa mellem 14 og 15 Timer; de fleste er oppe paa 16, 18, 20, ja indtil 21—22 Arbejdstimer i Døgnet. Der er ikke mindre end 236 af dem, hvis Arbejdstid er saa lang, som den i det hele taget kan blive, idet de maa gøre Døgntjeneste. Hvis vi vilde tage Gennemsnittet af Arbejdstiden for denne store Klasse, vilde den sikkert være mindst 20 Timer i Døgnet. Derfor har vi Ret til at sige, at med Hensyn til lang Arbejdstid er denne Klasse absolut Nr. 1 baade mellem Statens Ar-

bejdere og de private Arbejdere. Og hvad er det saa, man forlanger af disse Folk? Ja, det er saa vigtig en Tjeneste som Sikkerhedstjenesten, Signaltjenesten. Det er jo af største Betydning, at disse Folk er paapasselige og agtpaaagivende, og at de er paa deres Post ved enhver Lejlighed; og det er naturligvis vanskeligt for Folk, der har en saa lang Arbejdstid, at undgaa at blive sløve eller ved Lejlighed at forsømme den Sikkerhedstjeneste, som er paalagt dem. Det er derfor overordentlig godt, at der nu foreslaas en lille Forbedring af deres Kaar.

Denne Forbedring er kommet i Stand gennem Forhandlinger, som er førte mellem Tjenestemændenes Organisationer og Administrationen. Jeg tror, det var en meget heldig Ting, den Gang Administrationen besluttede sig til at indføre Forhandlingsret, saaledes at de lavest staaende Tjenestemænd frit kan henvende sig til Administrationens Spidser og direkte forhandle med dem. Det er sikkert heldigt i alle Maader, at en saadan Forhandlingsret er gennemført; og en Frugt af denne Forhandlingsret er det Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet. Jeg ved, at disse Folk er taknemmelige for den Lønforbedring, som bliver tilstaaet dem, og man kan forstaa det, naar de staaer paa saa lave Lønninger som 2 Kr. om Dagen. Og saa maa vi endda huske paa, at for Ledvogternes Vedkommende er det ikke alene Mandens Arbejdstid, der lægges Beslag paa, men ogsaa Konens. Der er altsaa 2 Personer om at tjene den Løn, her er Tale om. Man har ganske vist tidligere og vel ogsaa til Dels endnu tilladt, at Manden kan søge sig en Ekstrafortjeneste paa Banelinien. Men det er ikke saa længe siden, man fra Administrationens Side har forlangt, at det skal paases, at Manden ikke i alt for høj Grad søger saadan Ekstrafortjeneste, fordi han saa ikke, navnlig hvor der er Døgntjeneste, vil kunne være tilstrækkelig paapassende ved den Sikkerhedstjeneste, der skal udføres. Og man kan da i Grunden heller ikke forlange, at en Mand, der gaar paa Arbejde om Dagen, medens hans Kone er hjemme og passer Ledet, ogsaa skal kunne tage Del i den Nattjeneste, som Toggangen medfører.

Fra et Mindretals Side har vi ment, at det, der var foreslaaet, var noget lidt. Vi har derfor ønsket, at det maatte blive forhøjet lidt, og jeg tror, jeg tør sige, at vi har været meget beskedne i vore Ønsker, det er ikke noget stort Overbud, der